

“मीठे बच्चे- अहिले तिमीलाई दिव्य दृष्टि मिलेको छ। तिमीलाई थाहा छ- यो पुरानो दुनियाँ खतम हुनु छ, त्यसैले यसबाट ममत्व मेटाउनु छ, पूरा-पूरा बलि चढ्नु छ।”

प्रश्न:- जो अविनाशी बाबामा पूरा बलि चढेका बच्चाहरू छन्, उनीहरूको निशानी के हुन्छ?

उत्तर:- उनले आफ्नो पैसा आदि फाल्नु खर्च गर्दैनन्। भक्तिमार्गमा दीपावली आदिमा कति पटका पट्काउँछन्। अल्पकालको खुशी मनाउँछन्। तिमीलाई थाहा छ- यी सबै वेस्ट अफ टाइम, वेस्ट अफ मनी, वेस्ट अफ इनर्जी हुन्। यहाँ तिमीले यस्तो खुशी मनाउनु छैन किनकि तिमी त बनवासमा छौ। तिमीहरू यस काँडाको दुनियाँबाट फूलहरूको दुनियाँमा जानु छ।

गीत:- तुम्हें पाके हमने ....

ओम् शान्ति। मीठा-प्यारा बच्चाहरूले गीतको अर्थ बुझेका छौ। अहिले तिमी बच्चाहरूले बाबालाई पाएका छौ। तिमीलाई बाबाले मदत दिनुहुन्छ, ५ विकारहरूलाई जित्नलाई अर्थात् मायालाई जितेर जगतजित बन्नको लागि। जगत् सारा दुनियाँलाई भनिन्छ। बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामी सारा जगत्को मालिक बन्छौं। मालिक कहिले बन्छौं? जब रावण राज्य पूरा हुन्छ। रावणलाई वर्ष-वर्ष जलाउँछन् किनकि संगमयुगमा बाबा आएर आत्माको ज्योति जगाएर सत्ययुगको मालिक बनाउनु हुन्छ। दशैं पछि दीपावलीमा मानिसले धेरै राम्रा-राम्रा कपडा लगाउँछन्। प्रायः लक्ष्मी-नारायण, राधा-कृष्ण र देवीहरूको मन्दिरमा जान्छन्। तर देवीहरूलाई र लक्ष्मी-नारायणलाई जान्दैनन्। देवीहरू हुन् शिव शक्तिहरू, ब्राह्मणीहरू। देवीहरूको हातमा अस्त्र-शस्त्र देखाउँछन्। वास्तवमा देवीहरूको हातमा कुनै अस्त्र-शस्त्र हुँदैनन्। ती त गुप्त हुन्। रावण माथि जित पाउँछौ भने तिम्रो आधाकल्पको लागि खुशी कायम हुन जान्छ। अहिले तिमीले खुशी मनाउँदै नौ। यो कुनै दीपमाला कहाँ हो र किनकि यो त आज दियो बाल्छन् अर्को दिन निम्छ। दशैं पनि हरेक वर्ष मनाइरहन्छन्। तिमी ब्राह्मणहरूले आफ्नो घरमा कुनै दीपक जलाउँदै नौ। मन्दिरहरूमा त दियो, बिजुली आदि बाल्छन्। मनुष्यले जान्दैनन्- दीपमाला, दशैं के हो भनेर। त्यतिबेला सारा दुनियाँ नै नयाँ हुन्छ। दीपक आदि बाल्नु, यो सबै भक्तिमार्ग हो। भक्तिमार्गमा कति पैसा खर्च गर्छन्। त्यस दिन पट्का कति पट्काउँछन्। वेस्ट अफ टाइम, वेस्ट अफ मनी, वेस्ट अफ इनर्जी गरिरहन्छन्। यो हो काँडाको जंगल। सबै जंगली बनेका छन्। तिमी पनि पहिला यस्तै थियौ। केही पनि थाहा थिएन। सत्ययुगमा व्यर्थ खर्च गर्दै नौ। यहाँ त व्यर्थमा खर्च धेरै हुन्छ। दान-पुण्य गर्नाले पनि अल्पकालको फल मिल्छ। तिमीलाई थाहा छ- हामी अविनाशी बाबामा बलि चढेका छौं त्यसैले हाम्रो सबैथोक अविनाशी बन्न जान्छ। पुरानो शरीर छोडेर नयाँ लिन्छौं। तिमी बच्चाहरूले मोहजित राजाको कथा त सुनेका छौ नि। यो कहानी सत्ययुगको लागि होइन किनकि वहाँ अकालमा मृत्यु हुँदैन। यो केवल उदाहरण दिनको लागि कहानी बनाएको हो। वहाँ सबै नष्टोमोहा, मोहजित हुन्छन्। शरीर सहित पुरानो दुनियाँ सँग ममत्व मेटाउनु छ किनकि तिमीहरू नयाँ दुनियाँमा गइरहेका छौ। पुरानो दुनियाँ सँग कसैको ममत्व हुन्छ र? यसलाई बेहदको संन्यास भनिन्छ। बाबाले केवल यो भन्नु हुन्छ- देह सँग ममत्व मेटाऊ। जति पनि यी आँखाले देख्छौ- सबैलाई भुल किनकि अहिले दिव्य दृष्टि मिलेको छ- सबै खतम हुनु छ। पुरानो दुनियाँको विनाश हुनु नै छ र नयाँ विश्व बन्छ। शिवबाबाले हामीलाई राज्य दिनुहुन्छ। शिवबाबाको नाम सदैव शिव हो किनकि उहाँको

आफ्नो शरीर त छँदै छैन। ब्रह्मा, विष्णु, शंकरको पनि आफ्नो शरीर छैन। उनीहरू छन् माथि। अमरनाथले अमर बनाउने कथा सुनाउनुहुन्छ। अमरलोकमा लैजानको लागि। तिमी बच्चाहरू अहिले फूल बनिरहेका छौ। काँडालाई फूल बनाउन मेहनत त लाग्छ। यहाँ त सबै काँडा छन्। एक अर्कालाई दुःख दिइरहन्छन्, कुरै नगर। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले अब कसैलाई दुःख दिनु हुँदैन। काम विकारमा जानु छैन। यो कामको हिंसाले आदि-मध्य-अन्त दुःख दिन्छ। त्यसो त कसैलाई मान्यो भने शरीर खतम हुन्छ। यसबाट त जन्म-जन्मान्तर दुःखी भइरहन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— अब तिमी काम विकारमा जानु हुँदैन।

अहिले तिमीले दशैं मनाइरहेका छौ फेरि दीपावली हुन्छ। सत्ययुगमा दीपावली मनाइँदैन। वहाँ लक्ष्मीले स्वयं राज्य गर्छिन्, फेरि उनको बसेर पूजा गरिँदैन। मनुष्य जो मन्दिरहरूमा रहन्छन्, उनीहरूले देवताहरूको बारेमा जान्दैनन्। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ। तिमी बच्चाहरू हौ रूप-वसन्त। बाबा भन्नुहुन्छ— मैले पनि शरीर धारण गरेको छु। तर मेरो धारण गर्ने तरिका अलग छ। अहिले हामीलाई दीपावलीको खुशी हुँदैन किनकि हामी बनवासमा छौ। हामी घर जान्छौं।

बाबाले खबर पठाउनु भएको थियो— १०८ ठाउँमा च्यालिएको कपडा लगायौ भने देह-अभिमान छुट्दै जान्छ। यस समय तिमी काँडाको दुनियाँबाट फूलको दुनियाँमा गइरहेका छौ। भनिन्छ— पढ्यौ लेख्यौ भने हुन्छौ नवाब। बाबा भन्नुहुन्छ— मैले तिमीलाई नरबाट नारायण बनाउँछु। पुरुषार्थ उच्च गर्नु छ। मैले पढाउँछु फेरि किन पद बिगाछौ? माता-पितालाई किन अनुसरण गर्दैनौ? बाबाले साक्षात्कार गराउनु भएको छ— जसले राम्रो सँग पढ्छ ऊ राज्यमा आउँछ। तिमीलाई थाहा छ— हामी पढ्छौं स्वर्गवासी बन्नको लागि। मानिसहरूले सम्झन्छन्— कोही भन्यो भने स्वर्गवासी हुन्छन्। तिमीलाई थाहा छ— बाबा नै आएर स्वर्गमा लैजानुहुन्छ र रावणले फेरि नर्कवासी बनाइदिन्छ। मनुष्यले भन्छन्— हिन्दू चीनी भाइ-भाइ, फेरि एक-अर्कालाई दुःख दिइरहन्छन्। तिमीलाई थाहा छ— माता-पिताबाट अपार सुख मिलिरहेको छ। फेरि बिस्तारै-बिस्तारै कला कम हुँदै जान्छ। भनिन्छ— चढ्ती कला सर्वको भला... अहिले सबैको भलो हुन्छ। कोही नर्कबाट निस्केर स्वर्गवासी बन्छन्। कोही शान्तिधाम निवासी बन्छन् त्यसैले भलो भयो नि। सत्ययुगमा कुनै दुःख दिने चीज हुँदैन। ठूला मानिसको फर्निचर पनि राम्रो हुन्छ। वहाँ दुःख दिने जनावर आदि हुँदैनन् किनकि फर्निचर राम्रो चाहिन्छ। त्यसलाई हेभन भनिन्छ। अल्लाह अवलदीनको खेल छ, ठक्क गर्ने बित्तिकै राजाई मिल्छ। अल्लाह बाबाले अवलदीन अर्थात् आदि सनातन देवी-देवता धर्म स्थापना गर्नुहुन्छ। बाबाले सेकेन्डमा वैकुण्ठको मालिक बनाउनुहुन्छ। बाबाले अवलदीनको साक्षात्कार गराउनुहुन्छ। यस्तो होइन— बच्चा भन्यो, साक्षात्कारमा भयो। बाबा भन्नुहुन्छ— ध्यानी भन्दा ज्ञानी मलाई प्रिय छ। ध्यानमा मायाले प्रवेश गर्छ। ज्ञानमा माया आउँदैन। जसले नवधा भक्ति गर्छन्, उनलाई बाबाले साक्षात्कार गराउनुहुन्छ। यहाँ कुनै नवधा भक्ति गरिँदैन। साना-साना बच्चीहरूलाई साक्षात्कार हुन्छ। यहाँ त भनिन्छ— यदि ध्यानको बानी पन्यो भने पढाइ पढ्न सक्दैनन्। सुरुमा कति ध्यानको प्रोग्राम राखिन्थ्यो। तर आज छैनन्। ज्ञानी आत्मालाई कुनै कुरामा संशय आउँदैन। संशय आयो पढाइ छोड्यो अर्थात् बाबालाई छोड्यो। अहिले सूर्यवंशी देवी-देवताहरूको राजधानी स्थापना भइरहेको छ। अरू धर्म स्थापकले कुनै राजधानी स्थापना गर्दैनन्। उनीहरूको त जब धर्मको वृद्धि हुन्छ तब राजाई चल्छ। तिमी अहिले विश्वको

मालिक बनिरहेका छौ। कुनै नयाँ आएमा सोध- परमपिता परमात्मा सँग तपाईंको के सम्बन्ध छ? भन्नेछन् पिता हुनुहुन्छ। बाबाले स्वर्ग स्थापना गर्नुहुन्छ र रावणले नर्क बनाउँछ। जसले स्वर्ग बनाउँछ उहाँको पूजा गर्छन्, जसले नर्क बनाउँछ उसलाई जलाउँछन् किनकि नर्कमा मनुष्य काम चितामा जल्छन्। रिसाएर रावणलाई जलाउँछन्। तर रावण जल्दैन। केवल भन्दछन्- परम्परादेखि चल्दै आएको हो। तर परम्पराको अर्थ जान्दैनन्। दुश्मनको पुत्ला जलाउँछन्। रावणलाई किन जलाउँछौ? किनकि रावणले तिमीलाई जलाउँछ। तिमीले रावणलाई जलाउँछौ। तर मनुष्यले केही पनि जान्दैनन्। सत्ययुगमा त सम्पूर्ण निर्विकारी हुन्छन्। वहाँ रावणलाई जलाउँदैनन्। त्यसलाई भनिन्छ पवित्र दुनियाँ। हामी स्वर्गवासी बन्नको लागि बाबा सँग स्वर्गको वर्सा लिइरहेका छौं। श्राप दिनेवाला हो रावण। रावण कसलाई भनिन्छ? ५ विकार स्त्रीको ५ विकार पुरुषको। सत्ययुगमा यो विकार थिएन। संन्यासी त पछि आउँछन्। अहिले त देवता धर्म छँदै छैन। त्यो फेरि स्थापना भइरहेको छ। १०८ को माला बनिरहेको छ त्यसैले प्रजा पनि चाहिन्छ नि। जयपुरका राजा एकजना थिए, प्रजा कति धेरै थिए! अब माला त बन्छ, प्रजा पनि चाहिन्छ। जो यहाँ बच्चा बनेर जान्छन्, उनीहरू साधारण प्रजामा जान्छन्। भन्दछन्- गृहस्थ व्यवहारमा रहेर जीवन मुक्ति मिलोस्। जीवनमुक्त त एकजना मात्रै हुँदैन। पूरा घराना हुन्छ। अष्टावक्र गीतामा लेखिएको छ- सेकेन्डमा जीवन मुक्ति मिल्यो। तर कसरी मिल्यो? त्यो जान्दैनन्। आदि सनातन देवी-देवता धर्म धेरै सुख दिनेवाला हो। जब राजाई मिलिरहेको छ भने फेरि हामी श्रीमतमा किन नचल्ने! किन कमल फूल समान नबन्ने! तिमी ब्राह्मण हौ नि। शंख, चक्र, गदा, पदम तिमी साथमा छन्।

मनुष्य दीपमालामा केवल एक दिन नयाँ कपडा लगाउँछन्। मन्दिरहरूमा जान्छन्। कृष्ण जन्माष्टमीमा नयाँ कपडा लगाउँदैनन्। दीपावलीको दिन नयाँ कपडा लगाउँछन्, हरेक चीज नयाँ। त्यस दिन दोकानदारले आफ्नो पुरानो खाता खतम गरेर नयाँ खाता सुरु गर्छन्। तिमीले पनि अब पुरानो खाता खतम गरेर नयाँ सुरु गरिरहेका छौ। बाबाले फाइदा गराउनुहुन्छ। रावणले घाटा गराउँछ। फाइदा कसरी हुन्छ? मनमनाभव, मध्याजीभव। विष्णु मध्यमा छन् नि। मध्याजीभव अर्थात् बाबाले ब्रह्माद्वारा विष्णुपुरी स्थापना गर्नुहुन्छ। पुरानो दुनियाँ विनाश हुन्छ। शिवबाबा कलियुगको अन्त्यमा आउनुहुन्छ फेरि सत्ययुगको आदि हुन्छ। लेखिएको पनि छ- ब्रह्माद्वारा स्थापना। ब्रह्मा त प्रजापिता हुन् नि। तिमी कसको बच्चा हौ? शिवका हौ या ब्रह्माका बच्चा हौ? भनिन्छ पनि- तिमी माता-पिता... निश्चय नै प्राक्विकलमा माता-पिता अहिले हुनुहुन्छ। पढाइ पढेर फेरि वर्सा पाइरहेका छौ फेरि रावण आएर दुःखी बनाउँछ। दुःख पनि बिस्तारै-बिस्तारै बढ्छ। विषय सागर यो कलियुग हो। सत्ययुग हो क्षीर सागर। विष्णुलाई क्षीर सागरमा देखाउँछन्। तिमीलाई थाहा छ- वास्तवमा उनीहरूले के जानून् दर्शन, तिहारलाई... हामीले त रहस्यलाई बुझ्यौं। थाहा छ- हिजो हामी स्वर्गमा थियौं, अहिले नर्कमा छौं। फेरि भोलि स्वर्गमा हुनेछौं। भोलि किन भनिन्छ? किनकि रातपछि दिन आउँछ। कोही आयो भने सोध- यो आश्रम कसको हो? नाम सुन्नु भएको छ- प्रजापिता ब्रह्मा? यतिका ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू छन् भने ब्रह्मा बाबा हुनुभयो। बाबाबाट वर्सा नै मिल्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर अर्थात् मध्याजी भव। बाबाले व्यवसाय नगर्न भन्नुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- व्यवसाय गर। तर बाबालाई याद गर किनकि उहाँबाट वर्सा मिल्छ। यो लक्ष्य हो नि, अरू ठाउँमा लक्ष्य हुँदैन। विद्यालयमा पनि लक्ष्य हुन्छ। तब नै भनिन्छ- स्टूडेण्ट लाइफ इज द बेस्ट। यो बेहदको पढाइ हो। बेहदको इतिहास-भूगोल तिमीलाई थाहा छ। विद्यालयमा गएर बताऊ- बेहदको इतिहास-भूगोल के

हो। उनीहरूलाई भन्नु छ— तपाईंले त हदको इतिहास भूगोल पढाउनुहुन्छ। हामीले तपाईंलाई लक्ष्मी-नारायणको बेहदको इतिहास-भूगोल बताउँछौं— लक्ष्मी-नारायणले यो पद कसरी पाए। पछि गएर तिमीलाई कलेजहरूमा पनि निमन्त्रणा मिल्छ। यो हो ईश्वरीय विश्व-विद्यालय। उहाँ हुनुहुन्छ स्त्रीचुअल फादर। रूहलाई रूहानी ज्ञान दिनुहुन्छ। निराकार साकारमा आएर सुनाउनुहुन्छ। कृष्णको त यसमा कुनै कुरा छैन। कुनै कुरालाई बुझेका छैनन्। अलमलिएका छन्। स्वतन्त्र हुन चाहन्छन् तर झगडा बढ्दै नै जान्छ। भन्दछन् स्वतन्त्रता चाहिन्छ। सच्चा-सच्चा स्वतन्त्रता रावणबाट तिमीलाई मिल्छ। भारतवासीले सम्झन्छन्— हामीले क्रिश्चियनबाट स्वतन्त्रता पायौं तर स्वतन्त्रता छ कहाँ? स्वतन्त्रता तिमीलाई मिल्छ, स्वतन्त्र राजाई। गीत सुन्यौ नि हजुर मिलेपछि धरती, आकाश, सागर सबै हाम्रो हुन जान्छ। वहाँ सीमा नै हुँदैन। अच्छा!

मीठे-मीठे ५ हजार वर्षपछि भेटिएका, वर्सा पाउने बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) माता-पितालाई पूरा अनुसरण गरेर पढाइमा उच्च पद पाउनु छ। यस दुनियाँमा कुनै पनि सोख राख्नु हुँदैन। बनवासमा रहनु छ।
- २) यी आँखाले जे जति देखिन्छ त्यसलाई देखेर पनि देख्नु छैन। पूरा नष्टोमोहा बन्नु छ। संगममा केही पनि व्यर्थ गुमाउनु छैन।

वरदानः— बापदादाको स्नेहको रिटर्नमा समान बन्नेवाला तपस्वीमूर्त भव

समयको परिस्थिति प्रमाण, स्वको उन्नति वा तीव्रगतिले सेवा गर्न तथा बापदादाको स्नेहको रिटर्न दिनको लागि वर्तमान समय तपस्याको अति आवश्यकता छ। बाबाको बच्चाहरूमा प्यार छ तर बापदादाले प्यारको रिटर्न स्वरूपमा बच्चाहरूलाई आफू समान देख्न चाहनु हुन्छ। समान बन्नको लागि तपस्वीमूर्त बन। यसको लागि चारै तर्फको किनारा छोडेर बेहदको बैरागी बन। किनारालाई सहारा नबनाऊ।

स्लोगनः— शीतल बनेर अरूलाई शीतल दृष्टिले सन्तुष्ट पार्ने शीतल योगी बन।